

Admiral
Ràdio de taula d'ona llarga

ARMIDA
Muebles finos

Insurgentes, 56 • MEXICO, D. F.

és font de fecunditat. L'individualisme i l'escèpticisme dels catalans, el seu amor a la llibertat i també el ressorgiment continu de la vida catalana, tenen les arrels en la ironia.

Cada una d'aquestes maneres de ser són estudiades per Ferrater Mora des dels seus diversos caires, i la seva aplicació en la pràctica de la vida catalana és presentada amb tot detall, sempre a través d'aquella admirable concisió que caracteritza l'obra.

Com sigui que *Les formes de la vida catalana* tracten les quatre virtuts, al seu entendre fonamentals, de l'ànima del nostre poble, l'autor precedeix els capítols amb un *Prefaci per a catalans* que és un alerta contra els vicis, més potencials que reals, del català, els pitjors dels quals són, segons la seva visió, el ressentiment i la sobergueria.

Indubtablement, el conscienciosos assaig de Josep Ferrater Mora, del qual s'ha publicat alhora l'original català i una traducció castellana, té reservat un bon lloc en la bibliografia essencial per a l'estudi de l'ànima catalana. Tots els elements fonamentals de les quatre virtuts examinades es troben esquemàticament continguts en l'obra.—J. R. T.

CLAROR DE NIT, narració de FERRAN CANYAMERES, il·lustrada amb reproduccions d'originals litogràfics de MARTÍ BAS.—Editorial Albor. París, 1945.

Seguint l'alta qualitat de les edicions per a bibliòfil que publica en català l'Editorial Albor, de París, comparables a les més exquisides que han vist la llum en qualsevol idioma, *Claror de nit* constitueix una bella aportació a la nostra bibliografia de l'exili.

En Ferran Canyameres, adoptant un to que ha estat particularment grat a molts dels nostres escriptors, explica una tragèdia domèstica, donant-li com a marc l'ambient d'un poble del Vallès. Sovint aconsegueix una força d'evocació extraordinària i un domini del llenguatge que, si no caigués de vegades en una cruïlla que no poden compartir tots els gustos, farien de *Claror de nit* un excel·lent model d'aquest tipus de literatura.

En Canyameres mostra unes acusades dots de narrador i fa que una anècdota trivial, que no pot arrossegar el lector per la seva originalitat —la història d'un vidu que es torna a casar i la baralla del seu fill amb la madrastra—, l'atregui, en canvi, per la vivacitat del seu estil. El tòpic de la festa major, inescapable, és aprofitat per en Canyameres per donar-nos, potser, les pàgines més brillants de *Claror de nit*. En les converses de la gent comarcal al voltant de la seva festa, és on la frase feta i el lloc comú passen més desapercebuts.

L'autor assoleix que la intensitat de la seva narració segueixi una gra-

dació progressiva, que pren un gran vigor al final.

Les litografies d'en Martí Bas són molt bones i confirmen el lloc que el seu autor ocupa entre els millors il·lustradors de Catalunya.—P. C.

A LA BOCA DELS NUVOLLS, per RAMON VINYES.—252 pp. Volum XI de la Col·lecció Catalònia. Mèxic, 1946.

Ramon Vinyes és un dels escriptors consagrats de Catalunya que no s'ha produït gaire a l'exili. I no pas perquè no produeixi; els amics saben que al seu refugi de Barranquilla, en les poques hores que li deixen lliures les seves tasques de professor, treballa activament i que en aquests darrers anys ha enllestit algunes comèdies, versos i tres o quatre volums de prosa. D'aquesta obra copiosa, la Col·lecció Catalònia, de Mèxic, n'ofereix un tast als seus lectors amb la publicació d'*A la boca dels núvols*, magnífic recull de contes que ens mostra el Ramon Vinyes apassionat i corrosiu de sempre, però molt més humà que en la seva obra anterior, com si hagués abandonat aquella dèria de voler espantar els lectors massa tímids amb ex abruptes que no sempre venien a tomb. A *la boca dels núvols* té tota la força i la fantasia característiques de Vinyes combinades amb una correcció de llenguatge i un domini perfecte de l'idioma —usat de manera màgica—, la qual cosa fa d'aquest llibre un dels treballs més reeixits de l'autor.

Algú ha dit que el conte, quan és autèntic conte, té les tres unitats del drama clàssic francès: d'acció, de lloc i de temps; i que un conte ha de tractar un caràcter, un fet i una emoció o les diverses emocions produïdes per una situació. Els diversos contes d'*A la boca dels núvols* s'ajusten, en general, a aquesta definició que intenta establir una norma i uns motllos. Segurament que s'hi ajusten sense que Ramon Vinyes, enemic de normes i de motllos, s'ho hagi proposat. Però el cert és que això els dona una qualitat que altrament potser no tindrien; els fa, en l'aspecte formal, clàssics. La totalitat orgànica de cada un d'aquests contes els dona una totalitat o unitat d'impressió admirable. Des que comenceu a llegir-ne un fins que l'acabeu,

R. GARRETA, l'artífex del vestit

SASTRERIA "NÚRIA"

TALL I CONFECCIÓ IMPECABLES

Puebla, 33 — Tel. J-75-40 — MÈXIC, D. F.